نگاه

رسانه‌ها جلسه هیئت دولت را پوشش ندادند

● **شرق:** درحالی‌که روز گذشته مانند هفته‌های پیش خبرنگاران حوزه دولت رسانه‌های مختلف با دعوت رسمی برای پوشش برنامه حیاط دولت در ساختمان پاستور حاضر شدند، در اتفاقی عجیب ناهماهنگی میان نیروهای حفاظت و نهاد ریاست‌جمهوری مانع از ورود خبرنگاران و باعث برخوردهای خلاف شأن با آنها شد. این برخورد نامناسب و ناهماهنگی باعث شد همه خبرنگاران بر اساس یک تصمیم جمعی از پوشش برنامه خودداری کرده و محل را ترک کنند. در پی تماس تلفنی با معاون ارتباطات دفتر رئیس‌جمهور، قرار بر پیگیری موضوع و رفع این‌گونه مشکل‌ها که در بسیاری موارد باعث ایجاد اختلال در روند خبررسانی می‌شود، شد. بر همین اساس دبیرخانه شورای اطلاع‌رسانی دولت درباره ناهماهنگی به‌وجودآمده در ورود خبرنگاران حوزه دولت به جلسه هیئت دولت توضیحاتی ارائه کرد. در این توضیحات آمده است: اتفاقی که درخصوص ورود خبرنگاران محترم به حیاط دولت برای پوشش خبری افتاد اگرچه هیچ ارتباطی به نهاد ریاست‌جمهوری، اعم از معاونت ارتباطات و اطلاع‌رسانی دفتر و دبیرخانه شورای اطلاع‌رسانی دولت ندارد؛ موجب تأسف شد و تمامی مساعی به عمل خواهد آمد تا با هماهنگی‌های بیشتر مسئولان مرتبط، از تکرار مسائل مشابه این‌چنینی جلوگیری شود. درعین‌حال قصور یک نفر نباید به‌گونه‌ای جلوه داده شود که خدای‌نکرده مأموریت‌ها و زحمات مجموعه نیروهای محترم و مسئول در برقراری امنیت و نظم زیر سؤال برود.

ادامه از صفحه ۵

تبلیغات گرانی سوخت به بهانه توزیع عادلانه

در حوزه‌های مسکن، آموزش، سلامت، اشتغال، و... آیا عدالت اجتماعی وجود دارد؟ آیا اساسا عدالت اجتماعی در این حوزه‌ها برای مدافعان طرح اهمیتی دارد؟ برای مثال دسترسی دهک پردرآمد به آموزش باکیفیت در سال ۲۰۱۳ حدود ۱۴ برابر دهک کم‌درآمد بوده است. براساس مطالعه انجام‌شده در وزارت رفاه، بیش از ۶۳ درصد ظرفیت دانشگاه‌های باکیفیت پایتخت در اختیار سه دهک پردرآمد کشور است و سهم سه دهک کم‌درآمد حدود هشت درصد است. براساس گزارش هزینه درآمد خانوار سال ۱۳۹۶، پردرآمدترین دهک نزدیک به ۶۰ برابر کم‌درآمدترین دهک برای آموزش فرزندانش هزینه می‌کند و موارد بسیار دیگری که می‌توان برشمرد که در ساختاری‌شدن و تشدید فقر و نابرابری نقش بسیار جدی‌تری دارند، اما بسیاری از این دینامیسم‌های تولیدکننده نابرابری از سوی مدافعان طرح آزادسازی قیمت حامل‌های انرژی حمایت می‌شود. درست است که دولت ایران مبالغ زیادی را به یارانه حامل‌های انرژی اختصاص می‌دهد، اما چند کشور در دنیا می‌توان یافت که پرداخت از جیب مستقیم مردم آنها در حوزه سلامت ۱.۶ برابر پرداخت‌های دولت باشد؟ براساس آخرین گزارش از حساب‌های ملی سلامت، در سال ۱۳۹۴ خانوارها حدود ۴۹ هزار میلیارد تومان (بدون احتساب حق بیمه‌ای که می‌پردازند) و دولت حدود ۳۱ هزار میلیارد تومان از مخارج بخش سلامت را تأمین کرده و مشارکت دولت در تأمین مخارج سلامت روند نزولی داشته است. ارقام اولیه‌ای که از لایحه بودجه سال ۱۳۹۸ منتشر شده است، نیز حکایت از آن دارد که سهم بودجه سلامت افزایش بسیار ناچیزی داشته و می‌توان پیش‌بینی کرد که در سال آینده پرداخت از جیب مردم در این حوزه افزایش و فشار بر سازمان‌های بیمه‌ای نیز بیشتر خواهد شد. همین وضعیت در حوزه آموزش عمومی هم وجود دارد. درحالی‌که میانگین جهانی مشارکت دولت در تأمین مالی آموزش عمومی بالای ۸۵ درصد است، دولت ایران در بالاترین برآوردها کمتر از ۶۰ درصد هزینه‌های آموزش عمومی را تأمین می‌کند و این روند نیز در سال‌های اخیر نزولی بوده است. خطاست اگر تصور شود این روندها به‌دلیل کمبود منابع مالی دولت پیش می‌رود، بلکه بخشی از برنامه کلان‌تری است که در دهه‌های اخیر در راستای کوچک‌سازی و شرکتی‌شدن دولت در دستور کار قرار دارد.

از منظر سیاست‌گذاری اجتماعی، بدیهی است که در کنار سیاست‌گذاری‌های همگانی (universal) در حوزه‌هایی نظیر آموزش، سلامت، مسکن و اشتغال، اقدامات رفاهی گزینشی (selective) باید به‌نفع گروه‌های کم‌درآمدتر هدفمند شود، اما به‌دلیل فقدان پیوند نهادی بین سیاست‌گذاری‌های اقتصادی و اجتماعی، هیچ تضمینی نیست که راه‌حل مطرح‌شده به‌نفع دهک‌های کم‌درآمد باشد و حتی براساس تجربه طرح‌های مشابه در ایران، می‌توان پیش‌بینی کرد که به‌ویژه لایه‌های پایین طبقه متوسط و لایه‌های بالای زیر خط فقر (لایه‌های مرزی فقر) آسیب جدی خواهند دید و در میان‌مدت و بلندمدت شکاف بین دهک‌های درآمدی نیز بیشتر خواهد شد.

بررسی روند مصالحه با طالبان و نقش ایران در گفت‌وگو با پیرمحمد ملازهی، کارشناس مسائل منطقه

مذاکره با طالبان علیه داعش؟

مذاکره ایران با طالبان، تلاش برای مصالحه بین‌الافغانستانی

امیرمحمد حسینی: دبیر شورای امنیت ملی ایران گفته که گفت‌وگوهای ایران با طالبان ادامه خواهد یافت. این شفاف‌ترین اظهارنظر مقامات ایران در مورد ارتباط با طالبان است. رئیس‌جمهور آمریکا اعلام کرده نیروهای خود را از سوریه و افغانستان خارج می‌کند و در این خلأ قدرت، امکان سربرآوردن دوباره داعش وجود دارد. حتی اخباری مبنی بر انتقال نیروهای داعش به افغانستان نیز شنیده شده، موضوعی که علی شمخانی در کابل به آن اشاره کرد. از سوی دیگر زلمی خلیلزاد، نماینده آمریکا در مذاکره با طالبان از به‌نتیجه‌رسیدن روند مذاکرات تا پیش از انتخابات ریاست‌جمهوری افغانستان، یعنی تنها تا چند ماه دیگر خبر داده است. انتخاباتی که قرار بود فروردین ۹۸ برگزار شود و گویا سه ماه به تعویق افتاده. نکته دیگر این است که ایران در مذاکرات طرف‌های آمریکایی، پاکستانی، اماراتی و عربستانی با طالبان که در قطر و سپس امارات انجام شد، نقش چشمگیری نداشت. در این شرایط وضعیت افغانستان را در گفت‌وگو با پیرمحمد ملازهی، کارشناس مسائل منطقه از چند منظر بررسی کردیم؛ مواجهه طالبان با داعش در صورت ظهور در افغانستان، احتمال ارتباط ایران و روسیه با طالبان برای مهار داعش و نتیجه روند مصالحه با طالبان و نقش آینده این گروه در افغانستان.

بحث را از نقاط تحت تسلط طالبان در افغانستان آغاز کنیم.

طالبان عمدتا شرق و جنوب افغانستان، مناطقی که پشتونشین هستند و مناطق روستایی و عشایری را در اختیار دارد. در شمال هم در مناطق عشایری و روستایی تسلط نسبی و توان عملیاتی دارند. می‌توانیم حضور طالبان در افغانستان را به سه منطقه تقسیم کنیم: در مناطقی کاملا مسلط هستند، در مناطقی حضور موقت و عملیات دارند و در مناطقی که امکان حضور دارند اما حضوری ندارند.

لطفا به شهرها هم اشاره کنید.

در شمال منطقه قندوز و بدخشان گاهی عملیات انجام می‌دهند و عقب‌نشینی می‌کنند. در شرق منطقه ننگرهار و کاپیساست. در جنوب هم منطقه قندهار، هلمند، زابل و فراه است. غرب افغانستان هم که در مرز شرقی با ایران است، طالبان کمابیش حضور دارد.

می‌توان درصدی از مناطق تحت تسلط طالبان داد؟

آمار و اطلاعات دقیقی وجود ندارد اما گفته می‌شود بالای ۵۰ درصد خاک افغانستان تحت کنترل طالبان است.

به سفر آقای شمخانی به کابل بپردازیم. آقای شمخانی گفته که گفت‌وگو با طالبان با اطلاع دولت افغانستان ادامه پیدا می‌کند. فکر می‌کنید این گفت‌وگو حول چه محورهایی بوده است؟

این ماجرا ابعاد مبهم زیادی دارد. چون بعضی از مقامات ناتو و محلی در افغانستان ادعا دارند که روسیه و ایران به نیروهای طالبان آموزش می‌دهند و سلاح در اختیار آنها می‌گذارند. البته مقامات دولت افغانستان مواضعی اتخاذ نکردند. بحث آقای شمخانی را در این چارچوب می‌توان تحلیل کرد که ارتباط ایران با طالبان برای قانع‌کردن آنها برای شرکت به مذاکرات صلح است. نکته دیگر این است که ایران به نوعی نارضایتی خود را از مذاکراتی که در ابوظبی صورت گرفت، ابراز می‌کند. در آن مذاکرات سه کشور از منطقه - عربستان سعودی، امارات و پاکستان - و طالبان و آمریکا بودند. نماینده آمریکا هم زلمی خلیلزاد بود. در آنجا طالبان حاضر نشدند با نماینده دولت افغانستان مذاکره کنند. طالبان در آن مذاکرات ایران که یکی از همسایگان مهم محسوب می‌شود، روسیه، چین و دولت افغانستان را دور زدند.

رئیس‌جمهوری آمریکا اعلام کرده که نیروهای خود را از سوریه خارج می‌کنند. چنین رویکردی را نسبت به افغانستان هم دارد و اعلام کرده هفت‌هزار نفر از نیروهای آمریکایی را خارج می‌کند که عدد بزرگی است.

این عدد تقریبا نصف نیروهای آمریکاست.

ممکن است در این شرایط خلأیی پدید بیاید که از دل آن داعش ظهور کند، مواجهه طالبان با داعش چطور است؟ از سوی دیگر، فکر می‌کنید احتمال افزایش گفت‌وگوهای ایران با طالبان برای مهار داعش وجود دارد؟

داعش اگر در افغانستان فعال شود، بومی است. نه مانند داعشی که در سوریه و عراق فعال بود. این داعش از نیروهای «تحریک طالبان پاکستان» است که به داعش پیوستند؛ نیروهایی که از طالبان افغانستان جدا شدند و به داعش پیوستند یا نیروهای آسیای مرکزی مثل چچن‌ها، ازبک‌ها، ایبورهای چین و تاجیک‌هایی که در سوریه و عراق جنگیدند. بر اساس یک تحلیل اگر داعش در افغانستان با این خصوصیات بومی فعال شود، به‌دنبال درگیری با طالبان نیست. هرچند ممکن است در مناطقی جنگ قدرت بین دو گروه مطرح شود. اختلاف دیدگاه‌هایی هم وجود دارد. داعش به‌دنبال قدرت بومی است، اما طالبان درپی خلافت جهانی است. طبیعتا ممکن است در مناطقی اصطکاک منافع پیدا کنند و درگیر شوند؛ همان‌طورکه پیش‌تر هم به وجود آمده است. اما واقعیتی که کمتر به آن توجه شده این است که داعش و طالبان به لحاظ ایدئولوژیک تفاوت چندانی ندارند.

طالبان به اندازه داعش شیعه‌ستیز نیستند.

بله. اما هر دو خلافت‌گرا هستند. بنابراین اگر داعش در مناطقی که طالبان حضور دارد، ادعایی نداشته باشد و به سوی همکاری با آمریکا برود و آمریکا هم از آنها حمایت کنند به نظر نمی‌آید اختلافی جدی بین داعش و طالبان به وجود بیاید. اگر در این چارچوب نگاه کنیم چنانچه مصالحه‌ای بین طالبان و دولت مرکزی به وجود بیاید و مناطق پشتونشین در اختیار طالبان قرار گیرد و ساختار قدرت در طالبان تغییر کند (فدرالی شود)، داعش به‌طور عمده در شمال افغانستان امکان حضور پیدا خواهد کرد.

آقای شمخانی در سفر کابل به این نکته هم اشاره کرده که انتقال باقی نیروهای داعش به افغانستان مشکوک و خطرناک است.

این تحلیل وجود دارد. حتی روس‌ها گفته بودند که آمریکا با بالگردهایی شبانه در منطقه بدخشان و سرپل نیروهای داعش را پیاده می‌کند. گفته شد که اینها نیروهای کیفی و فرمانده‌های جنگی هم بودند. اما اخبار موثقی در این زمینه وجود ندارد. موضوع دیگری که مطرح می‌شود این است که چون داعش ممکن است مورد حمایت آمریکا قرار بگیرد (یا قرار دارد)، روسیه، چین و ایران برای مهار داعش از طالبان حمایت می‌کنند. اما درباره اینکه در آینده چه اتفاقی خواهد افتاد، تردیدهای زیادی وجود دارد. بهره‌برداری از طالبان علیه داعش به‌ویژه در صورت به‌نتیجه‌رسیدن مذاکرات صلح با طالبان بعید به نظر می‌رسد.

مدتی است که سیاست پاکستان هم در مورد طالبان و به طور کلی افغانستان تغییر کرده است یا حداقل از اظهارنظرهای مقامات این کشور چنین تصوری به وجود می‌آید. ایران از روند صلح با رویکرد درون‌افغانی حمایت کرده است. مذاکراتی هم در قطر و امارات با طالبان انجام شده است. آیا امکان به‌نتیجه‌رسیدن روند صلح وجود دارد؟

شرایط نسبت به گذشته مساعدتر است. چون سه کشور حامی طالبان که در زمان قدرت‌گرفتن طالبان را به رسمیت شناختند؛ یعنی پاکستان، امارات و عربستان سعودی در مذاکرات حضور دارند. این سه کشور طالبان را حمایت تسلیحاتی می‌کردند، اما تحت فشار آمریکا به نظر می‌رسد پاکستان تا حدودی تغییر رویه داده است. به نظر می‌رسد مذاکرات نه به سرعتی که زلمی خلیلزاد مطرح کرده اما به‌تدریج زمینه را برای مصالحه با طالبان فراهم کرده است. به نظر من طالبان آرام‌آرام پیشنهاد زلمی خلیلزاد به طالبان مبنی‌بر قدرت‌گرفتن از راه سیاسی را می‌پذیرد. خلیلزاد در این راستا تلاش می‌کند و طالبان نیز به این موضوع فکر می‌کند. هرچند ایدئولوژی طالبان بر مبنای تمامیت‌خواهی است. البته این مسئله مبنای قومی و نژادی هم دارد.

نقش ایران در مذاکرات چیست؟

جبهه‌ای متشکل از آمریکا، عربستان سعودی، پاکستان و امارات شکل گرفته است که ایران و روسیه در آن حضور ندارند.

ایران از روند صلح با رویکرد درون‌افغانی حمایت کرده است.

ایران از دولت مرکزی حمایت می‌کند و سیاستی که تا به حال پیش گرفته صلح بین‌الافغانستانی است؛ یعنی دولت یا طالبان بدون دخالت نیروهای خارجی مصالحه کنند.

دبیر شورای عالی امنیت ملی در سفر به افغانستان:

گفت‌وگوهای ایران و طالبان ادامه خواهد یافت

شرق: دبیر شورای عالی امنیت ملی دیروز راهی کابل شد و در اولین دیدار خود از گفت‌وگوهای ایران با طالبان برای کمک به مشکلات امنیتی افغانستان خبر داد. علی شمخانی، دبیر و نماینده مقام معظم رهبری در شورای امنیت ملی که در صدر هیئتی از مقامات عالی سیاسی، نظامی و امنیتی به کابل سفر کرد، ابتدا با «حمدالله محب»، همتای افغانستانی خود، دیدار و درباره مسائل دوجانبه، منطقه‌ای و بین‌المللی گفت‌وگو کرد. به گزارش «ایسنا»، علی شمخانی با اشاره به گفت‌وگوهای جاری میان جمهوری اسلامی ایران با گروه طالبان به منظور کمک به رفع مشکلات امنیتی موجود در افغانستان گفت: «مجموعه ارتباطات و گفت‌وگوهای انجام‌شده با گروه طالبان با اطلاع دولت افغانستان بوده و این روند همچنان ادامه خواهد یافت». او با جدی ارزیابی‌کردن خطر گسترش دامنه نفوذ داعش در افغانستان بر ضرورت اتخاذ اقدامات عملی برای مقابله با این نقشه شوم که توسط آمریکا و ارتجاع منطقه حمایت می‌شود تأکید کرد. حمدالله محب، مشاور امنیت ملی رئیس‌جمهور افغانستان، نیز در جریان این دیدار با اشاره به عزم راسخ دولت و مردم افغانستان برای مقابله با اشکال مختلف تروریسم و ایجاد ثبات و امنیت پایدار در سراسر این کشور گفت: «جمهوری اسلامی ایران همواره یکی از اصلی‌ترین پایه‌های برقراری امنیت در منطقه بوده است و بدون‌شک همکاری‌های مشترک دو کشور در رفع مشکلات امنیتی امروز افغانستان بسیار کارگشا خواهد بود». علی شمخانی بعد از این دیدار با اشرف غنی، رئیس‌جمهور افغانستان، نیز دیدار و گفت‌وگو کرد. در این دیدار بر تقویت و گسترش روابط همه‌جانبه با کشورهای همسایه در ردیف اصول ثابت و غیرقابل تغییر جمهوری اسلامی تأکید شد. شمخانی گفت: «دشمنان امنیت و آرامش منطقه در اقدامی سازمان‌یافته به دنبال ناامن‌سازی مرزهای مشترک به منظور انتقال عناصر شکست‌خورده داعش به افغانستان و حمایت از توسعه تروریسم تکفیری در این کشور هستند تا بار دیگر آتش جنگ و خون‌ریزی و ناامنی را در منطقه شعله‌ور کنند». دبیر شورای‌عالی امنیت ملی ایران با اشاره به ضرورت افزایش گفت‌وگو و تعامل سازنده میان گروه‌های مختلف در افغانستان و اجتناب از اقدامات خشن و مخل امنیت افزود: «اقدامات پنهانی و مخرب برخی کشورهای فرامنطقه‌ای، به‌ویژه آمریکا کمکی به ایجاد صلح پایدار در افغانستان نخواهد کرد و پیچیدگی‌های شکل‌گیری فرایندهای مبتنی‌بر صلح‌سازی را افزایش می‌دهد». دبیر شورای امنیت ملی با حامد کرزای، رئیس‌جمهور سابق افغانستان هم دیدار کرد. او در این دیدار تلاش آمریکا برای انتقال باقی‌مانده داعش به کشور افغانستان را اقدامی بسیار خطرناک و مشکوک دانست و گفت: «آمریکا هیچ‌گاه خیرخواه مردم افغانستان نبوده و حضور نظامی این کشور در افغانستان فرجامی به‌جز افزایش ناامنی و بی‌ثباتی به دنبال نداشته است». دبیر شورای‌عالی امنیت ملی ایران در ادامه برنامه‌های خود در سفر به افغانستان با عبدالله عبدالله، رئیس اجرائی افغانستان دیدار کرد. در این دیدار دریابان شمخانی با توجه به اهمیت روابط ایران و افغانستان در راستای تأمین منافع دو کشور و امنیت و ثبات منطقه، افزایش سطح همکاری در همه زمینه‌ها را خواستار شد. دبیر شورای‌عالی امنیت ملی کشورمان با اعلام حمایت جمهوری اسلامی ایران از روند صلح در افغانستان با رویکرد درون‌افغانی هرگونه اقدام برخلاف این روند را آسیب‌زدن به امنیت و ثبات افغانستان دانست. دریابان شمخانی با اشاره به اقدامات خصمانه آمریکا علیه کشورهای مستقل، راهبرد آمریکا در منطقه را سلطه دائمی با غارت حداکثری و هزینه حداقلی ذکر کرد و افزود: «راه‌اندازی جنگ‌های نیابتی و ایجاد گروه‌های تروریستی - تکفیری و حمایت مستمر از آنان در همین راستا برنامه‌ریزی شده است». عبدالله عبدالله، رئیس اجرائی افغانستان، هم در این ملاقات با استقبال از تعاملات سازنده نهادهای امنیتی دو کشور گفت: «مهم‌ترین چالش امروز افغانستان وجود چالش‌های امنیتی نگران‌کننده است و غلبه بر این وضعیت نیازمند همکاری مشترک و مساعی سازنده مجموعه همسایگان برای ایجاد ثبات و امنیت در افغانستان است». رئیس اجرائی افغانستان امنیت پایدار را اصلی‌ترین نیاز منطقه و بستر رشد و شکوفایی اقتصادی و رفع محرومیت ملت‌های رنجدیده دانست و اضافه کرد: «ما از ابتکارات جمهوری اسلامی ایران برای مبارزه با تهدید تروریسم و بازگرداندن ثبات و آرامش به منطقه استقبال می‌کنیم».

کوتاه دیپلماسی

معاون ظریف: آمریکا در منطقه افول کرده است

● **ایسنا:** معاون وزیر امور خارجه در تشریح سیاست آمریکا در منطقه با بیان اینکه دیگر قدرت، ثروت و فکر در انحصار غرب، آمریکا و اروپا نیست و وارد مرحله پساغربی شده‌ایم، گفت: «آمریکا دیگر دست برتر منطقه نیست و در منطقه خاورمیانه افول کرده است». سیدمحمدکاظم سجادپور درباره خروج نیروهای آمریکا از سوریه گفت: دلایل مختلفی برای خروج نظامیان آمریکایی مطرح است و اعلام و عمل فاصله دارد؛ هرچند که در سطح بین‌الملل اعلام همان عمل است. محافل فکری سیاست خارجی درصدد اولویت‌بندی برای حفظ قدرت سیاسی آمریکا در جهان هستند و چند تحلیل و نظریه در این رابطه مطرح بوده است. برای ایالات متحده، چین یک چالش محسوب می‌شود و ممکن است با ظهور چین، نتواند به قدرت مدنظر خود بازگردد». رئیس مرکز مطالعات سیاسی و بین‌الملل وزارت خارجه درباره سوریه و افغانستان ادامه داد: «این دو کشور موقعیت‌های کاملا متفاوتی دارند و افغانستان تحت جنبه‌های روانی سلطه‌گری مورد حمله آمریکا قرار گرفت و در ۱۷ سال گذشته عملا آمریکا موفقیتی نداشت». سجادپور درباره موضع‌گیری عربستان گفت: «عرب‌ها موافق حضور نیروهای نظامی آمریکا در سوریه بودند». او همچنین در رابطه با نقش اروپا در سوریه چنین گفت: «رفتن آمریکا به نحوی است که فرانسه امکان ماندن به‌تنهایی را ندارد».

تأکید ایران و گرجستان بر تداوم توافق‌نامه لغو روادید بین ۲ کشور

● **ایسنا:** در دیدار هیئت کنسولی ایران به سرپرستی محمدی، مدیرکل کنسولی وزارت امور خارجه با الکساندر خوتیسیاشویلی، معاون وزارت امور خارجه گرجستان، طرفین با تأکید بر اهمیت مناسبات دوستانه فی‌مابین و تداوم توافق‌نامه موجود درباره لغو روادید بین دو کشور، بر محورهایی برای پیشبرد مناسبات کنسولی توافق کردند. در بخشی از این توافق آمده است: «به منظور جلوگیری از برداشت نادرست مفاد توافق‌نامه لغو رژیم روادید و هرگونه سوءتفاهم ناشی از آن، طرفین نسبت به آماده‌سازی و انتشار اطلاعات و توصیه‌های سفر اقدام خواهند کرد. اقدامات لازم برای ساماندهی مفاد توافق‌نامه لغو رژیم روادید و اجرای مؤثر آن ادامه خواهد یافت».